

rete că nu se teme de tormentele lui, își aruncă mâna în focul ce ardea pre unŭ altariŭ, și o ține într'insulŭ pînă cândŭ o frige.*) Porsenna prinsŭ de mirare pentru assimine tăriă de animă, încheiă pace cu Romanii. Acestia încă se plecară a trimitte însemnele regali, și a da 20 ostaticii între cari fu și verginea Clelia. Acestă fețióră curagiósă fugi din castru și trecu Tiberele cu innotulŭ. Porsenna o ceru înapoi, înse după aceea îi dede libertatea și ei și soșilorŭ cari și va allege dintre ostatici. Clelia allesse pre cei mai teneri, creșindŭ că acestia vorŭ fi mai folositori patriei. a. R. 246.

Tarciniŭ delăssatŭ de Porsenna se dusse la genere-seu Mamiliŭ, la oppidulŭ Tusculŭ, și de acollo înteritâ pre Latini în contra Romanilorŭ, folosindu-se de ocasiunea în care plebeii eră în cêrtă cu patricii pentru detorie. Plebeii recusară de a merge la bătăliă decă nu li se vorŭ iertă detoriile. Consuliŭ vedindŭ că autoritatea lorŭ nu este de adjunsŭ propuseră numirea unui magistratŭ estraordinariŭ cu putere absolută. Propunerea se primi cu bucuriă, și Titu Lartiu se numi *Dictatoriŭ*, la anulŭ Romei 254. Ellŭ numi pre Spuriŭ Cassiŭ magistru cällarilorŭ, și condusse armata în contra inimicilorŭ, înse acestia nu cuteșiară a se miscă. După cêsse luni de șille Lartiu depuse șictatura. Acestă deroctoriă estraordinariă se repeși de aici înaintea de câte ori patria se află în periclu, și de câte ori se arretă necesitatea de o lucrare promptă și unită. — Tarciniŭ fu plăgitŭ de dicatoriulŭ Postumiŭ la laculŭ Regillanŭ, unde fură bătuti Latiniŭ, în anulŭ .R 255, apoi muri la Cume, în anulŭ Romei 259.

*) De aci înainte Muciŭ căpetă numele de Scevola.